Přemýšlím, z čeho vychází naše služba. Zvláště služba lidem, kteří zatím neznají Pána Ježíše… Přijetí nebo nezájem? Otevřenost nebo odmítnutí? Pozornost nebo hluchota? To jsou věci, které silně zasahují do naší motivace, jestli budeme někomu z nevěřících něco sdílet a jakým způsobem to budeme dělat. Pozorování a zkušenost mi ukazuje, že celý motivační základ pro službu musí stát na našem osobním vztahu s Pánem Ježíšem. Skutečný hluboký vztah s Ním utváří naši identitu a z ní pak vyplývá i naše iniciativa a reakce na různé okolnosti a události.

Když se svojí milované Danielce − to je moje manželka − zadívám do očí, vidím nádhernou hloubku její duše, vidím její vnitřní krásu, vidím poklad, kterým je. Je pro mě nesmírně inspirující, povznášející. Vztah s ní je pro mě obrovská síla.
Mnohem víc to platí, když se zadívám do očí svého milovaného Přítele − Ježíše. Vidím úžasnou nádheru, bohatství, lásku a všechny nejlepší vlastnosti, jaké si lidská rasa dokáže představit… „Dej se mi ještě více poznat, prosím. Ze svého Slova, přímými prožitky a osloveními, pozorováním Tvých činů v mém vlastním životě i v životech jiných lidí…“

Pán Ježíš říká (Jan 15,4−5): *„Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstává−li v révě, tak ani vy, jestliže nebudete zůstávat ve mně. Já jsem ta vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“*

Osobní blízkost Pána Ježíše mě zmocňuje k nesení ovoce v kontaktu s lidmi. Když je ON Jedničkou mého myšlení, mých emocí, mého rozhodování a vůbec života, pak si Ho doslova vychutnávám; výsledkem je tolik „energie“, že s ní nemůžu sedět doma nebo jen ve společenství, kde je mi (snad) dobře. Když jsem plný Ježíše, přirozeně

mám potřebu vyjít mezi lidi, kteří Ho ještě neznají, spojit se s nimi a Ježíše jim přinést…

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“

Když ve svém nitru žiješ s Ježíšem opravdu natěsno, pozná se to i navenek. Tvůj blízký život s Ježíšem poznají i tvoji kamarádi, kteří s Ním zatím nemají nic společného! Přátelství s živým Ježíšem nás totiž vnitřně obohacuje, dodává nám sílu, kterou nikde jinde nenajdeš, přidává i citlivost, nápaditost a taky vytrvalost. Hluboké osobní poznání Ježíše a prožívání jeho blízkosti formuje naše myšlení, naši identitu − naše vědomí, kým jsme a jakou máme hodnotu.

Osobní kontakt s živým Ježíšem a hluboká oddanost Jemu nás vnitřně uzdravuje a osvobozuje − od naší minulosti, od nás samotných, od našich strachů a špatných pohledů na sebe, od našich chyb a hříchů, od zklamání z toho, co jsme udělali nebo neudělali a co se povedlo nebo nepovedlo
Osobní oddanost Ježíši nás činí plodnými − neseme hojné ovoce. Osobní kontakt s Ježíšem nám taky ukazuje cestu, vždyť On je stále s námi − pokud jsme ho přijali jako svého Zachránce a Pána!
Když se takhle zadíváš do Ježíšových očí, když v Něm spočineš, když do hloubky své duše přijmeš identitu Božího dítěte, kterou Ti dává, všimneš si pak, že Ježíš se zamilovaně dívá do tvých očí, jako se velký táta dívá do očí svého dítka. On se na Tebe dívá jako na skutečný poklad, za který sám zaplatil nejvyšší možnou cenu…

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“

Naše praktické dovednosti v kontaktu s lidmi jsou moc důležité. Chci Ti tady

v Mostech k lidem pomoci je rozvíjet. Naše rozhodnutí jít ven a spojit se s lidmi, je taky moc důležité. Stále Tě v tom budu povzbuzovat. Nicméně naše úzké a trvalé spojení s Ježíšem je nevyhnutelný základ toho všeho.

Pane Ježíši, děkuji Ti za Tvůj příslib, že jsi s námi po všechny dny!